

บทที่ 1

บทนำรวม

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ความมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาที่กำหนดไว้ในหมวด 1 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้บัญญัติไว้ในมาตรา 6 ว่าการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ ภูมิปัญญา และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืนในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้มีผลการเปลี่ยนแปลงสำคัญของโลกที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศไทย ด้านการพัฒนาความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ทั้งเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร นวัตกรรมเทคโนโลยี เทคโนโลยีชีวภาพ และเทคโนโลยีด้านอื่นๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาประเทศในการผลิตสินค้า การบริการ และการศึกษา ดังนั้นการเข้าถึงเทคโนโลยีที่ไม่เท่าเทียมกันของกลุ่มคนในสังคมจะทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำในการพัฒนาสังคม การสร้างโอกาสการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องให้คนทุกกลุ่มทุกวัยมีทางเลือกและสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้และความรู้ที่หลากหลายทั้งที่เป็นวัฒนธรรม ภูมิปัญญาและความรู้ใหม่ควบคู่กับการส่งเสริมให้องค์กรต่างๆ และสื่อทุกประเภทเป็นแหล่งเรียนรู้ที่ทำให้เกิดความคิดริเริ่ม การสร้างปัจจัยสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาระบบบริหารจัดการการศึกษาทางเลือกเพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาทั้งการศึกษาในระบบ นอกโรงเรียน และการศึกษาตามความสนใจ

คนพิการทางการได้ยินเป็นทรัพยากรบุคคลกลุ่มหนึ่งของประเทศซึ่งมีลักษณะบางอย่างที่แตกต่างจากกลุ่มอื่น เนื่องจากคนพิการทางการได้ยินมีข้อจำกัดในเรื่องของภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร เพราะการสูญเสียการได้ยินทำให้ไม่สามารถออกเสียงพูดได้หรือพูดได้ไม่ชัดเจน ด้วยเหตุที่คนพิการทางการได้ยินมีอุปสรรคทั้งในด้านการฟัง การพูด และการเขียน จึงทำให้คนเหล่านี้มีพัฒนาการทางภาษาด้อยกว่าคนปกติ จากปัญหาดังกล่าวทำให้คนพิการทางการได้ยินมีปัญหาในด้านความเข้าใจภาษาไทย และภาษาอังกฤษที่เป็นคำศัพท์เฉพาะของกลุ่มวิชาต่างๆ ดังนั้นเมื่อภาษาซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้มีข้อจำกัดในการเข้าถึง การจัดการเรียนการสอนที่จะพัฒนาคคนพิการทางการได้ยินให้ไปถึงจุดประสงค์ในด้านต่างๆ จึงถูกจำกัดลงไปด้วย โดยทั่วไปการจัดการเรียนการสอนให้กับคนพิการทางการได้ยินนิยมใช้ภาษามือ (Sign Language) ซึ่งเป็นภาษาที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ของคนพิการทางการได้ยิน โดยมีการยอมรับกันในวงการการศึกษาว่า ภาษามือเป็นภาษาที่เหมาะสมสำหรับคนพิการทางการได้ยิน ซึ่งทำให้คนพิการทางการได้ยินสามารถสื่อความหมายได้อย่างรวดเร็ว และดีพอๆ กับการพูด (วิทยาลัยครูสวนดุสิต, 2521 ; ผดุง อารยะวิญญู, 2523 ; Fisher, 1982 ; Imai, 1986 ; Tan, 1986 ;

Terroort, 1986 และ Volterra, 1986) ช่วยให้เข้าใจสิ่งที่เรียนรู้ได้ดีและรวดเร็วยิ่งขึ้น นอกจากนี้ภาษามือเป็นเหมือนเครื่องมือที่ช่วยจัดลำดับความคิดของตนเองให้มีความต่อเนื่องและสัมพันธ์กับประสบการณ์เดิมได้ง่ายยิ่งขึ้น คนพิการทางการได้ยินในประเทศไทยส่วนมากใช้ภาษามือไทยซึ่งดัดแปลงมาจากภาษามือที่ใช้ในประเทศสหรัฐอเมริกา และบางประเทศในยุโรป เช่น ฝรั่งเศส สเปน และเยอรมัน คนพิการทางการได้ยินทุกประเทศที่เรียนรู้ภาษามือสามารถที่จะติดต่อสื่อสารกันได้ในระดับหนึ่ง เนื่องจากเป็นภาษาท่าทางซึ่งมีส่วนคล้ายคลึงกัน โดยอาจมีความแตกต่างกันบ้างเพื่อให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมของชุมชนคนหูหนวกของประเทศนั้นๆ ภาษามือจึงเป็นภาษาที่คนพิการทางการได้ยินสามารถเรียนรู้ได้เร็วและนำมาใช้ในการสื่อสารและการเรียนรู้ได้อย่างสะดวก

ปัจจุบันความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินมากขึ้น ทั้งด้านการศึกษา การพัฒนาอุปกรณ์เครื่องช่วย หรือซอฟต์แวร์ช่วยในการสื่อสารรูปแบบต่างๆ แต่การพัฒนาบางส่วนใหญ่มักเกิดจากแนวคิดและมุมมองของคนปกติซึ่งอาจไม่เข้าใจในวัฒนธรรมหรือวิธีการเรียนรู้และรูปแบบที่เหมาะสมในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารสำหรับคนพิการทางการได้ยินได้อย่างแท้จริง จากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคนพิการทางการได้ยิน เช่น ภาษามือสามมิติ (เบญจพร และคณะ, 2551) บทเรียนวิทยาศาสตร์บนเว็บ เรื่อง “สภาวะโลกร้อน” (เบญจพร และคณะ, 2553) หรือกิจกรรมที่ได้จากผลการดำเนินงานโครงการส่งเสริมและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้านซอฟต์แวร์มัลติมีเดีย สำหรับคนพิการทางการได้ยิน (วิทยาลัยราชสุดา, 2551) ตลอดจนผลงานด้านศิลปะต่างๆ เช่น งานภาพวาด งานผลิตสื่อ งานปั้นต่างๆ เป็นต้น ได้แสดงให้เห็นถึงศักยภาพของคนพิการทางการได้ยินที่สามารถเรียนรู้และสร้างสรรค์ผลงานได้ด้วยตนเองเมื่อมีการออกแบบบทเรียน หรือสื่อประกอบการเรียนรู้ที่คนพิการทางการได้ยินสามารถเข้าถึงได้ นอกจากนี้การเรียนรู้เทคโนโลยีที่นำมาใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การติดต่อสื่อสารผ่านทางโทรศัพท์หรือการสื่อสารผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้แสดงให้เห็นเป็นที่ประจักษ์ถึงความสามารถของคนพิการทางการได้ยินในการเรียนรู้เทคโนโลยีดังกล่าวได้เช่นเดียวกัน ดังนั้นถ้าได้มีการส่งเสริม สนับสนุน และการเตรียมความพร้อมตลอดจนจัดกระบวนการเรียนรู้ให้อยู่ในรูปแบบที่เหมาะสมจะช่วยส่งเสริมให้คนพิการทางการได้ยินสามารถพัฒนาผลงานต่างๆได้มากขึ้น โดยมุ่งเน้นให้บัณฑิตที่เป็นคนพิการทางการได้ยินได้เรียนรู้เทคโนโลยีต่างๆเพื่อให้นำไปพัฒนางานรูปแบบต่างๆให้กับคนพิการทางการได้ยินซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วก็สามารถประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีต่างๆนั้นได้อย่างเหมาะสม

เนื่องจากคนพิการทางการได้ยินจะเรียนรู้ได้จากการมองเห็นเป็นหลัก การนำเทคโนโลยีในปัจจุบันสามารถช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ในรูปแบบของสื่อที่หลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2555-2559 (คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ, 2555) โดยพิจารณาจากสถานการณ์และแนวโน้มด้านคนพิการ และความก้าวหน้าของการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559

รวมทั้งการประเมินสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกของการดำเนินงานด้านคนพิการซึ่งได้บูรณาการกรอบแนวคิดและทิศทางในการจัดทำแผนให้มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 ตลอดจนพันธกรณีระหว่างประเทศ รวมทั้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ร่วมกำหนดแผนงาน โครงการที่จะดำเนินการในเบื้องต้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงาน ซึ่งจะทำให้การนำแผนไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผลมีความชัดเจนยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ตลอดจนพันธกรณีระหว่างประเทศและได้เน้นให้มีการส่งเสริมความเข้มแข็งขององค์กรด้านคนพิการ การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร และเครือข่ายเพื่อให้มีส่วนร่วมและมีบทบาทในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการซึ่งสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ โดยมีเป้าหมายสูงสุดคือคนพิการได้รับการคุ้มครองสิทธิ มีคุณภาพชีวิตที่ดีเต็มตามศักยภาพมีส่วนร่วมในสังคมอย่างเต็มที่และเสมอภาค (ส่วนติดตามและประเมินผลการวิจัย ภารกิจมาตรฐานระบบวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2555) และมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ (พ.ศ. 2555-2559) ด้านการสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางวิชาการ และทรัพยากรบุคคล โดยกลุ่มเรื่องที่ควรวิจัยเร่งด่วนตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555-2559) คือ การใช้เป็นแนวทางวางแผนการวิจัยที่ทุกภาคส่วนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศแบบบูรณาการ อันจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถของประเทศบนพื้นฐานของการใช้องค์ความรู้จากการวิจัยสู่สังคมฐานความรู้และสังคมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ต่อไปได้แก่ นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต นโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม

ในปัจจุบันการจัดการศึกษาให้กับคนพิการทางการได้ยินมีข้อจำกัดหลายประการ ได้แก่ การขาดแคลนล่ามภาษามือโดยเฉพาะล่ามภาษามือที่สามารถเข้าใจในศัพท์เฉพาะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และด้านการศึกษา เป็นต้น นอกจากนี้ผู้ที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาให้กับกลุ่มบุคคลดังกล่าว เช่น ผู้จดคำบรรยาย ผู้สอน ผู้ช่วยสอน เจ้าหน้าที่ประจำห้องปฏิบัติการ ควรมีทักษะที่จำเป็นเกี่ยวกับการเรียนรู้เทคโนโลยีทางการศึกษาด้วย ดังนั้นจึงควรเตรียมความพร้อมในการเรียนรู้ให้กับคนพิการทางการได้ยินและบุคลากรที่เกี่ยวข้องเหล่านี้ด้วย แต่เนื่องด้วยในปัจจุบัน การจัดการศึกษาเพื่อคนพิการทางการได้ยินในประเทศไทยยังขาดแคลนสื่อการเรียนรู้จำนวนมาก ดังนั้นการพัฒนาสื่อมัลติมีเดียศัพท์ภาษามือไทยกลุ่มสาระเทคโนโลยีทางการศึกษา ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มวิชาด้านเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น อุปกรณ์เครื่องช่วยฟัง คำบรรยายใต้ภาพ อุปกรณ์เตือนภัย เป็นต้น กลุ่มวิชาด้านเทคโนโลยีการศึกษา เพื่อช่วยในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับธรรมชาติและวัฒนธรรมการเรียนรู้ของคนพิการทางการได้ยิน และกลุ่มวิชาด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และการสื่อสารที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตในสังคมยุค

ดิจิทัล ซึ่งเทคโนโลยีเหล่านี้ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินมากขึ้นตามลำดับ

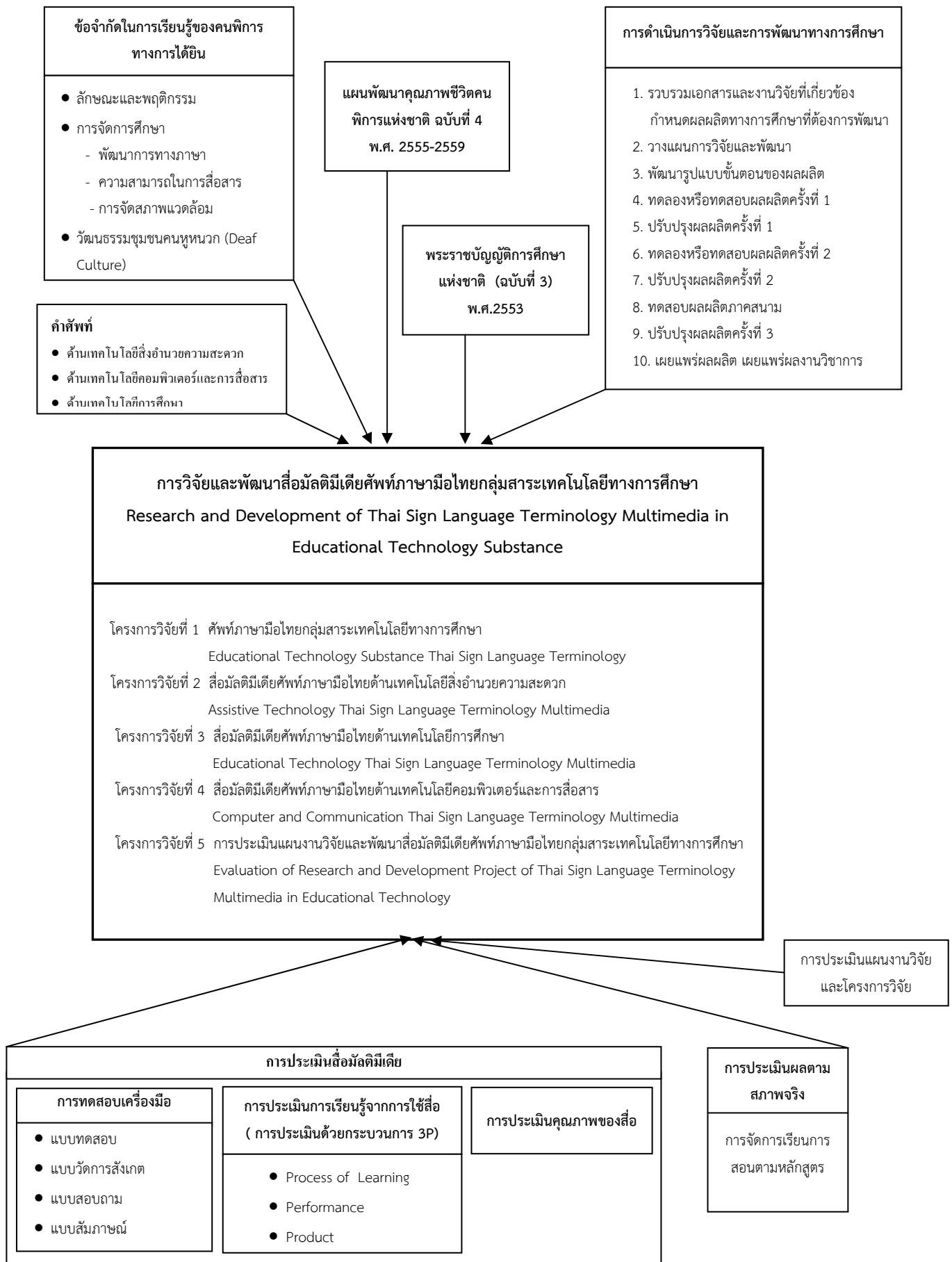
คนพิการทางการได้ยินเป็นบุคลากรของประเทศไทยกลุ่มหนึ่งซึ่งมีลักษณะโดยทั่วไปเหมือนกับคนปกติ เพียงแต่ขาดช่องทางในการสื่อสารและการเรียนรู้อันเนื่องมาจากความบกพร่องทางการได้ยิน ซึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้ด้านภาษาทั้งภาษาเขียนและภาษาพูดที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ทำให้ขาดโอกาสในการศึกษาที่เทียบเท่ากับคนปกติทั่วไปได้ ในขณะที่คนพิการทางการได้ยินมีศักยภาพในการเรียนรู้และสามารถดำรงชีพได้อย่างอิสระเหมือนบุคคลอื่น สามารถพัฒนาให้เป็นกำลังสำคัญของประเทศได้ ดังนั้นการจัดรูปแบบการศึกษาให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมการเรียนรู้ของคนพิการทางการได้ยินส่วนใหญ่เรียนรู้ได้จากการเห็น จากประสบการณ์การจัดการศึกษาให้กับคนพิการทางการได้ยิน วิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งเป็นผู้นำในการพัฒนาการศึกษาให้กับคนพิการทางการได้ยินมานานกว่า 10 ปี ได้ทำการวิจัยรูปแบบวิธีการเรียนการสอน งานฝึกอบรมต่างๆซึ่งผลการดำเนินงานดังกล่าวได้สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถและศักยภาพในเชิงความคิดและการลงมือปฏิบัติของคนพิการทางการได้ยินที่แสดงให้เห็นได้จากภาพวาด การออกแบบงานศิลปะ และการผลิตสื่อประกอบกับความสนใจในเทคโนโลยีสารสนเทศของคนพิการทางการได้ยินมีแนวโน้มสูงขึ้น วิทยาลัยราชสุดา จึงได้พัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหุนวกรศึกษา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2552 (หลักสูตร 5 ปี) วิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล : 2552 วิชาเอกเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มวิชาจำนวน 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มวิชาด้านเทคโนโลยีการศึกษา ประกอบด้วยรายวิชา หลักการและทฤษฎีเทคโนโลยีทางการศึกษา สื่อและจิตวิทยาการเรียนรู้ การผลิตและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา กลุ่มวิชาเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษาสำหรับคนพิการ คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับคนหูหนวก และเทคโนโลยีกับคนพิการ กลุ่มวิชาด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และการสื่อสารประกอบด้วยรายวิชาหลักการออกแบบงานกราฟิก การใช้งานโปรแกรมกราฟิก การสร้างภาพเคลื่อนไหว การผลิตสื่อมัลติมีเดียเพื่อการศึกษา การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน การพัฒนาเว็บไซต์ และการเรียนการสอนแบบ E-learning โดยมุ่งเน้นให้บัณฑิตที่เป็นคนพิการทางการได้ยินได้เรียนรู้เทคโนโลยีต่างๆเพื่อให้นำไปพัฒนางานรูปแบบต่างๆให้กับคนพิการทางการได้ยินซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ และเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วก็สามารถประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีต่างๆนั้นได้อย่างเหมาะสม ซึ่งศาสตร์ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษานี้เป็นศาสตร์เชิงประยุกต์ศาสตร์หนึ่งที่มีเนื้อหาวิชาเฉพาะด้าน ดังนั้นเพื่อส่งเสริมให้คนพิการทางการได้ยินได้มีโอกาสเรียนรู้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาเพื่อจะสามารถเรียนรู้วิธีการผลิตสื่อ การเลือกใช้อุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวกและการสร้างสรรค์ผลงานต่างๆ ด้วยการใช้เทคโนโลยีที่ไม่ซับซ้อนและสามารถทำได้โดยง่าย เพื่อให้นำไปประกอบอาชีพ และเป็นผู้นำของคนพิการทางการได้ยินในการถ่ายทอดองค์ความรู้เหล่านี้ให้กับคนพิการทางการได้ยินในชุมชน และโรงเรียนโสตศึกษา ตลอดจนศูนย์

ผลิตสื่อในสถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานต่างๆได้ แต่ปัญหาเร่งด่วนในระยะแรกคือการจัดการความรู้เกี่ยวกับศัพท์เทคนิคด้านเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา เพื่อให้คนพิการทางการได้ยิน และบุคลากรทางการศึกษาสามารถเรียนรู้ เข้าใจและสามารถถ่ายทอดได้อย่างถูกต้อง ซึ่งศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีด้านต่างๆ โดยเฉพาะเทคโนโลยีใหม่ และศัพท์เฉพาะทางยังไม่มีภาษามือไทยที่ใช้ในการกำหนดศัพท์ภาษามือที่คนพิการทางการได้ยินสามารถเรียนรู้และเข้าใจได้ ทำให้เกิดอุปสรรคในการเข้าถึงเนื้อหาของรายวิชาดังกล่าว ซึ่งเป็นปัญหาสำหรับคนพิการทางการได้ยินและล่ามภาษามือเช่นเดียวกัน การแก้ปัญหาในเบื้องต้นจึงเลือกใช้วิธีการสะกดนิ้วมือตามตัวอักษรของคำศัพท์ ถ้าผู้สอนพูดเร็ว ล่ามภาษามือจำเป็นต้องใช้คำย่อ หรือใช้ภาษามือแปลสรุปความหมายซึ่งอาจส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถเข้าใจคำศัพท์นั้นได้ ดังนั้นความไม่คุ้นเคยกับศัพท์ทางเทคนิคในกลุ่มสาระเทคโนโลยีทางการศึกษาของล่ามภาษามือและนักศึกษา จึงเป็นปัญหาในการเรียนรู้เทคโนโลยีสำหรับนักศึกษาพิการทางการได้ยิน ดังนั้นการเขียนคำศัพท์เฉพาะสาขาวิชา หรือคำศัพท์ใหม่บนกระดานจะเป็นประโยชน์อย่างมากแก่นักศึกษาที่เป็นคนพิการทางการได้ยิน และล่ามภาษามือ หรือถ้าล่ามภาษามือได้มีสื่อหรือพจนานุกรมที่สามารถอธิบายความหมายของคำศัพท์ดังกล่าว เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนชั่วโมงที่มีการเรียน การสอน หรือการฝึกอบรมก็จะเกิดประโยชน์ในการเรียนรู้มากขึ้น นอกจากนี้คนพิการทางการได้ยินทั่วไป ผู้ปกครอง ตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องก็สามารถเรียนรู้ได้เช่นเดียวกัน

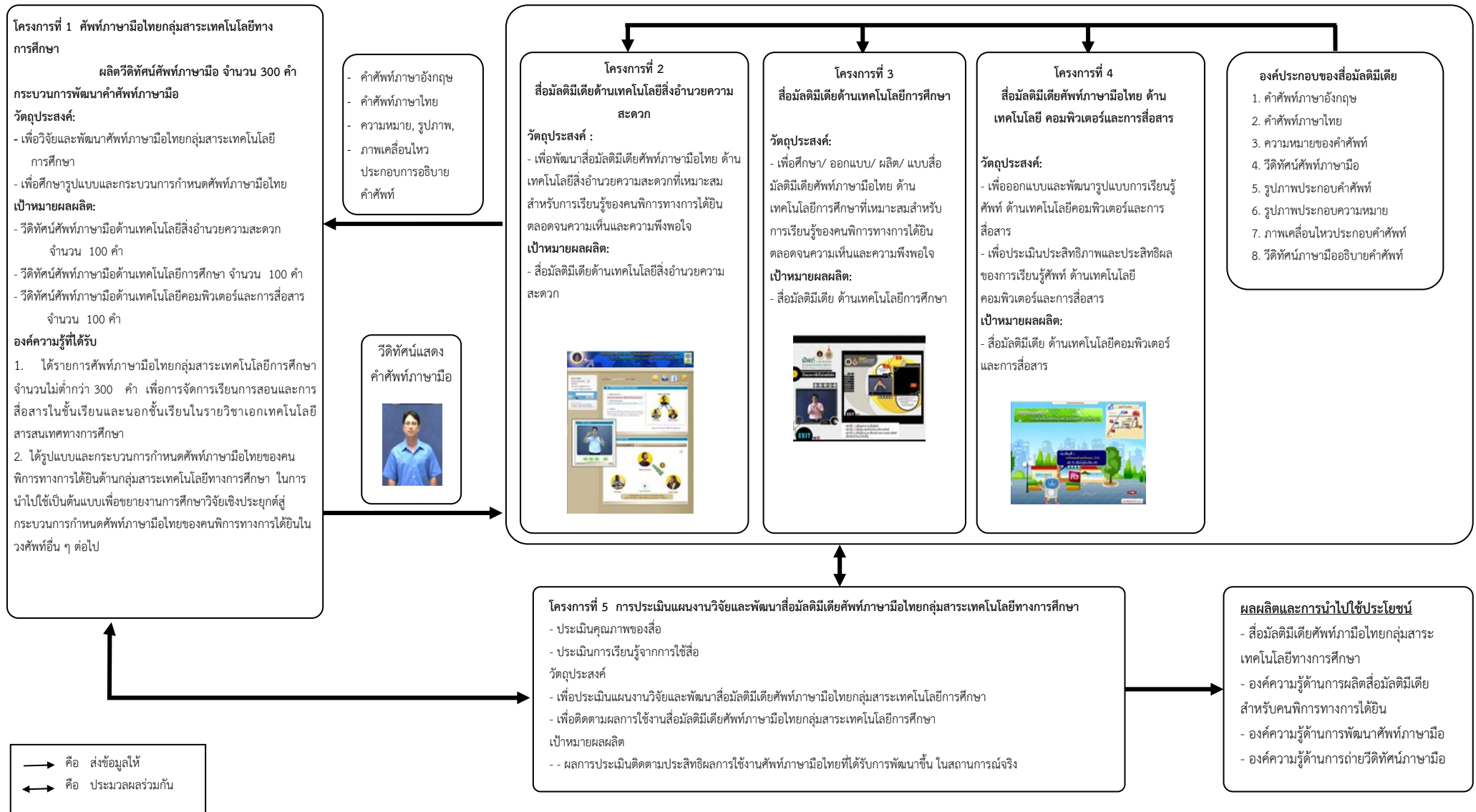
1.2 วัตถุประสงค์ของแผนงานวิจัย

- 1.2.1 เพื่อวิจัยและพัฒนาศัพท์ภาษามือไทยกลุ่มสาระเทคโนโลยีทางการศึกษา สำหรับคนพิการทางการได้ยิน
- 1.2.2 เพื่อวิจัยและพัฒนาสื่อมัลติมีเดียศัพท์ภาษามือไทยกลุ่มสาระเทคโนโลยีทางการศึกษา สำหรับคนพิการทางการได้ยิน
- 1.2.3 เพื่อวิจัยและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของสื่อมัลติมีเดียศัพท์ภาษามือไทยกลุ่มสาระเทคโนโลยีทางการศึกษาสำหรับคนพิการทางการได้ยิน
- 1.2.4 เพื่อเผยแพร่สื่อมัลติมีเดียศัพท์ภาษามือไทยกลุ่มสาระเทคโนโลยีทางการศึกษาสู่ชุมชนคนหูหนวก ผู้ปกครอง ศูนย์กระจายสื่อ สถาบันการศึกษา และผู้ที่สนใจทั่วไป

1.3 ทฤษฎี สมมติฐาน และ/หรือ กรอบแนวความคิดของแผนงานวิจัย

แผนงานวิจัย “การวิจัยและพัฒนาสื่อมัลติมีเดียศัพท์ภาษาไทยกลุ่มสาระเทคโนโลยีทางการศึกษา”

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดแผนงานวิจัย

1.4 ประโยชน์ที่ได้รับ

- 1.4.1 สื่อมัลติมีเดียศัพท์ภาษามือไทยกลุ่มสาระเทคโนโลยีทางการศึกษา จำนวน 306 คำ ได้แก่
  - ก) สื่อมัลติมีเดียศัพท์ภาษามือไทยด้านเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก จำนวน 103 คำ
  - ข) สื่อมัลติมีเดียศัพท์ภาษามือไทยด้านเทคโนโลยีการศึกษา จำนวน 103 คำ
  - ค) สื่อมัลติมีเดียศัพท์ภาษามือไทยด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และการสื่อสาร จำนวน 100 คำ
- 1.4.2 องค์ความรู้ด้านการวิจัยและพัฒนาสื่อมัลติมีเดียศัพท์ภาษามือไทย
- 1.4.3 บทความวิจัย
- 1.4.4 คลินิกศัพท์ภาษามือไทยด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา
- 1.4.5 นักวิจัยรุ่นใหม่

1.5 หน่วยงานที่นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

- 1.5.1 สถาบันการศึกษา
  - ก) โรงเรียนโสตศึกษา
  - ข) มหาวิทยาลัย
- 1.5.2 บุคลากรทางการศึกษา
  - ก) ผู้สอน
  - ข) คนพิการทางการได้ยิน
  - ค) ล่ามภาษามือ
  - จ) ผู้จัดทำบรรยาย
  - ฉ) เจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการ
- 1.5.3 ชุมชนคนหูหนวก
- 1.5.4 ผู้ปกครองและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- 1.5.5 หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง
- 1.5.6 สถานประกอบการหรือหน่วยงานด้านการผลิตสื่อ